

ADVIES

Voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met het Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden, ondertekend in Brussel op 2 maart 2012

6 mei 2013

Aanvrager	Minister Guy Vanhengel
Aanvraag ontvangen op	24 april 2013 (dringende aanvraag)
Aanvraag behandeld door	Raad van Bestuur
Aanvraag behandeld op	6 mei 2013
Advies uitgebracht door de Raad van Bestuur op	6 mei 2013
Advies bekrachtigd door de Plenaire zitting van	16 mei 2013

Inleiding

Het voorontwerp van ordonnantie strekt tot de instemming met het Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie (VSCB), ondertekend op 2 maart 2012 door alle EU-lidstaten, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk en Tsjechië.

In het kader van de schulden crisis binnen de eurozone, die volgde op de financiële crisis van 2008, drongen een aantal lidstaten erop aan om de buitensporigtekortprocedures die waren ingevoerd door het Verdrag van Maastricht maar die ontoereikend bleken om de schulden crisis het hoofd te bieden, aan te passen.

De herziening van de verdragen, die initieel werd beoogd ter aanpassing van de voornoemde procedures, kon echter geen unanimitieit wegdragen bij de EU-lidstaten. Met name het Verenigd Koninkrijk verzette zich hiertegen. Om die reden werd besloten om een intergouvernementeel verdrag te sluiten met als doel de inhoud ervan binnen de vijf jaar na de inwerkingtreding en aan de hand van een beoordeling van de tenuitvoerlegging, te integreren in het EU-rechtskader.

Het VSCB trad in werking op 1 januari 2013, nadat het door twaalf lidstaten uit de eurozone werd bekrachtigd.

Advies

De representatieve werknemersorganisaties verwijzen naar Titel III van het Verdrag (« *Begrotingspact* ») dat aanzienlijke beperkingen oplegt op het vlak van de openbare financiën. Deze titel bepaalt namelijk dat :

- een begroting in principe steeds een evenwicht of een overschot moet vertonen;
- de Lidstaten (en bijgevolg ook België) moeten streven naar een structureel begrotingstekort van maximum 0,5% ;
- indien men onvoldoende vorderingen maakt om de begrotingsdoelstelling te bereiken, een automatisch correctiemechanisme op gang komt; dit mechanisme moet bovendien worden ingeschreven in de Grondwet, op straffe van een sanctie van 0,1% van het BBP (of 375 miljoen euro voor België).

De representatieve werknemersorganisaties verwerpen dit pact want het is ongewenst, antidemocratisch en contraproductief.

- Dit pact is een bron van stagnatie want het maakt elke inspanning voor een ondersteuning van de groei onmogelijk en biedt dan ook geen enkel perspectief om de massale werkloosheid in Europa aan te pakken.

- Het leidt tot een institutionalisering van het draconisch bezuinigingsbeleid door de begrotingsdiscipline in te schrijven in de wetgeving van de Lidstaten. Het nieuwe verdrag zal elk redelijk begrotingsdeficit, dat het percentage van de schuld / BBP niet verhoogt, onmogelijk maken.

Het vormt bijgevolg een rechtstreekse bedreiging voor de Sociale Staat die is uitgebouwd na de Tweede Wereldoorlog want het zet aan tot een oefening van permanente besparingen waardoor de druk op de sociale uitgaven zal toenemen.

- Dit pact is antidemocratisch : het vormt immers een uiting van wantrouwen ten opzichte van de nationale regeringen en nationale parlementaire meerderheden die democratisch zijn verkozen. Het ontnemt hen een van hun meest belangrijke bevoegdheden, namelijk het vermogen om een begrotingsbeleid uit te stippelen dat rekening houdt met de economische conjunctuur. Dit begrotingspact wordt bovendien gebruikt als middel om de systemen van collectieve werkrelaties te verzwakken.

In deze context vragen **de representatieve werknemersorganisaties** aan de Brusselse parlementsleden om dit antisociaal pact niet te bekrachtigen. Het zou België en heel de Europese Unie meesleuren in een proces van bezuinigingen, recessie, sociale achteruitgang, en tot een explosie van de werkloosheid leiden.

De Lidstaten moeten hun openbare financiën wel gezond maken maar dit moet gebeuren door middel van een duurzame relance, een rechtvaardige fiscaliteit (met name door de invoering van een belasting op financiële transacties), de versterking van de fraudebestrijding, de invoering van euro-obligaties, een verhoogde controle van de financiële sector en een actievere rol voor de Europese Centrale Bank.

Het begrotingspact smoort elke mogelijkheid tot groei in de kiem want het is uitsluitend gebaseerd op een beleid van lineaire besparingen.

De **representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties** sluiten zich niet aan bij de voornoemde opmerkingen en dringen er van hun kant op aan dat de Regering toeziet op de snelle afhandeling van de ratificatieprocedure.

*
* *